

Az ősz bére

Falevelekkel játszadoznak már
a parkban csintalan kis szelek,
színét váltotta, egészen fakó
a fasor, hogy rá sem ismerek,
dús lombja gyérült, és citeráznak
az ágak, estéli zenére
körtáncot járnak hullt levelek —
ez lett hát az ősznek a bére.

Fülöp Kálmán

Hazudni álmot sem merek

Az évek elszáradt
gerezdnyelén
voltam én titkos szeretőd.

Gyuladt sebek
havaztak éjbe
szerelmet, verset, temetőt.

Emlékeimbe
varjak kaparnak-
fakuló képek, éjszakák.

S egy árva pók
boldogan, némán
fonja a pillanat haját.

Éveim olcsó
lámpafányén
ellobbanok s már nem leszek.

Becsapni sem magam,
sem mást nem fogok —
hazudni álmot sem merek

Átmosott világ

Én megpróbálom
kiszűrni
a szépet

amíg kapám
a föld
szívébe vág

s szívárvány fényre
aggatom
a képet

hogy láthassa
az átmosott
világ.
